

Klingsor

*A szél az éjről fellegekkel
törli le a csillagjeleket
Követheted tekintetteddel
ahogyan a lovag átlebeg*

*Titokzatos éjjeli séta
Századok Tűz-színfala lángja
Erdély felől Klingsor vitéz ma
Eisenach városába szárnyal*

*A szél — bújdosó lélegzete
ismeri a világtájakat
Elcsábítja ős Pozsony fele
egy zsámoly amely régtől ott maradt*

*Talpra állítja azt ő hamar
hol pihenni mindig jól esett
S a megfordított erőd alatt
húznak el a hal-kisértetek*

Falusi reggel

*A reggel tenyerén
ablakszem-tojások.*

*A pirkadat-fazékban
eső forr.*

*Mint pillára a könny
buktam ki a házból.*

*A meleget kiöntöm
s rázni kezd a kor.*

*Mintha tulipánt metélne.
Ez kokas.*

*És mintha hörögne a szél.
Ez hű eb.*

*Suta tenyérként mozdul a
gondolat.*

*Talán mind egymás mellé
kerülnek.*

Az asztal körül ketten

Hallgatunk mi az asztal körül ketten:

— Milyen hangtalan sírsz — mondom én.

Mily iramló a lábad, izmaid nyugalmás árnyékában.

Körmeid milyen kékek, ha mind a zene futamára nő.

Mily gyönyörű a véred, ha otthonná lükteti a házat.

Milyen karcsú a pillantásod s fókuszában a szem
(átvilágítja az éjszaka pillanatait).
Mily karcsú sugarú a hangod.
És mégis egyedül vagyunk, egyedül mind a ketten;
eltűnődnek az árva lábnyomok.

KOVÁCS ISTVÁN fordításai

KAROL ONDREICKA RAJZA